

Balada ze suterénu

Václav Neckář

C

Am7/9

1. Před dlouhou řádkou let, nad vchodem nápis Svět,
tiše potýkal se s temnotou.
Přítmi diskrétní, lokál v kterém zní,
šlágr, s nevýslovnou tesknou.

A vrchní korektní představil dámy koketní,
pro ty, co trpí samotou.
A dámy nabídky, své city s líčidly
a stejná slova: „ s tou, či s tou ?“

R: Jen pojd' dál, jen schodů pár,
jen pojd' dál, svět není stár,
jen pojd' dál, ten suterén zná tvůj sen.

2. Potom byl zde malý bar, ve kterém jazz band hrál
a myšlenky tu houstly jako dým.
Avantgardní básníci, sepsali zvláštní petici
písmem neviditelným.

A když pak válkou šílel svět, tak byl tu lazaret
a dívky s něhou nevšední.
Brali osud do dlaní, andělé z ulic seslaní
slyšeli z dálky stále znít :

R: Jen pojd' dál zná tvůj sen.

3. Dlouhou řádku let byl starý dobrý svět
jen skladištěm věcí bezcenných.
Jen tma a čas a prach překročili jeho práh,
až dnes tu opět zazněl smích.

Před vchodem lidí zhluk, uvnitř narváno a hluk
teď právě diskotéka začíná.
Každý tančí do sebe a zvedá ruce do nebe,
tak kdo jsi ještě dnes vzpomíná ?

R: Jen pojd' dál tvůj sen.